

“Остап Шаптала”: фрейдистська інтерпретація”, Олени Кирилової “Психоаналіз без насолоди, або Сердючка з томиком Лакана”, рецензія Любові Щітки на монографію Лариси Левчук “Психоаналіз: історія, теорія, мистецька практика”. Публікуються також продовження спогадів Світлани Кириченко “Люди не зі страху”, дослідження Володимира Базилевського “Про котів, собак і культуру серця”, листи І.Лова до Є.Барана, рецензії І.Бондаря-Терещенка та В. Карвацького.

КУР’ЄР КРИВБАСУ. – 2003. – №4.

Квітневий номер відкривається першою публікацією вірша Леоніда Вишеславського “Українська сповідь”. Друкуються “Лісова повість” Романа Іваничука, продовження роману Степана Процюка “Жертвопринесення”, оповідання Андрія Кокотюхи “Француз Кирило”. Представлено поетичні твори Маріанни Кіянської, Костянтина Коверзнева, Люби

Гавур (США) з передмовою-есе Валентини Лисенко “Фата-Моргана: діаспорна модель”, а також спогади Світлани Кириченко “Люди не зі страху”, рецензії В.Карвацького, В.Слапчука та ін.

БЕРЕЗІЛЬ. – 2003. – Ч. 5–6.

Друкується стаття-роздум “Цю рану треба гоїти” колишнього політв’язня польських і німецьких тюрем і концтаборів, доктора медицини зі США Леоніда Мостовича; “Етюди про мову” Петра Федотюка (вступне слово-рецензія Володимира Базилевського); новели та оповідання “Тира”, “Вовчою стежкою” і “Золота бляха” Юрія Мушкетика, пригодницька трансісторична повість “Скарб” Богдана Жолдака, експериментальна повість “Троянда Адольфо” дебютантки з Івано-Франківська Тетяни Малярчук (вступне слово Євгена Барана), “Приповістки” (своєрідні сучасні притчі) Василя Бикова в перекладі з білоруської Олександра Ірванця, нові поезії Петра Коробчука, есей Степана Процюка “Інтимно і безпафосно”; літературні пародії Володимира Могильюка на творчість Юрія Андруховича, Ігоря Бондаря-Терещенка та Ігоря Павлюка.

У розділі “Критика” – інтерв’ю з Анатолієм Дністровим, яке підготував Юрій Нога, нотатки про деякі видання антологічного характеру “Пишний букет чи... віник?” Володимира П’янова; Ольга Деркачова рецензує нову книжку поезій Василя Слапчука “Сучок на костурі подорожнього”, Андрій Кокотюха – роман “Обличчя” Зої Ігіної.

лп

В ІНСТИТУТІ ЛІТЕРАТУРИ

З червня ц.р. відбулося засідання вченої ради Інституту літератури ім. Т.Г.Шевченка, присвячене 85-річчю від дня народження видатного українського письменника Олеса Гончара. Із доповіддю “Феномен Олеса Гончара” виступила *Н.Зборовська*. “Оскільки в українській літературі ХХ ст. центральним дискурсом утвердився соцреалізм, а маргінальним – модернізм, – відзначила вона, – то за допомогою сучасного методологічного зсуву привертається увага до модернізму, ведуться теоретичні пошуки для дослідження раніше пригніченого літературного матеріалу, натомість не тільки маргіналізується, а й просто вилучається “державницька” соцреалістична література”. У виступі була порушена теоретична проблема сучасного переосмислення художньої літератури епохи соцреалізму на реальному феномені її класика – О.Гончара.

В обговоренні доповіді взяли участь *М.Жулинський, Д.Затонський, В.Дончик, Д.Наливайко, Т.Денисова, Г.Сивокін, Л.Мороз* та ін. Наголошувалося, що творчість Олеса Гончара вимагає всебічної осмислення на нинішньому етапі розвитку літературознавчої науки. Актуальним завданням залишається також інтерпретація явища соціалістичного реалізму в літературі.

Слово і Час. 2003. №7